

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/344/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113234920
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113234920.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zast. URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti odporcovi: N. T., D.. XX.XX.XXXX, H. N. B.L. X, o zaplatenie 859,94 Eur prísl.,

r o z h o d o l :

Súd konanie o zaplatenie sumy 548,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 548,- Eur od 27.07.2012 do zaplatenia zastavuje.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 58,44 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 58,44 Eur od 27.07.2012 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobný návrh vo zvyšnej časti zamieta.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný nahradiť trovy štátu Slovenskej republiky vo výške 577,68 Eur na účet Okresného súdu v Žiline v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 08.10.2013, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 21.10.2013 domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 859,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne a náhrady trov konania. Uplatnený nárok navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom uzavrel zmluvy s dodatkami. Na základe zmlúv navrhovateľ odpredal odporcovi mobilné zariadenia. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 2012/03-2012/04, čím porušil zmluvné povinnosti.

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ pripojil do obsahu spisového materiálu pokus o pokonávku s doručenkou; faktúry; všeobecné podmienky poskytovania služieb navrhovateľa, potvrdenie o cene MT, doručenky, zmluvy o pripojení s dodatkom.

Na základe vyššie uvedeného súd v danej veci nariadil ústne pojednávania na deň 17.04.2014, 20.06.2015 a 11.12.2015, na ktoré boli predvolaní všetci riadne a včas, pričom odporca na posledné nariadené pojednávanie sa nedostavil bez uvedenia dôvodu, preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti v zmysle § 101 ods.2 O.s.p.

Súd v zmysle § 122 a nasl. O.s.p. vykonal dokazovanie vyjadrením sa právneho zástupcu navrhovateľa, výsluchom odporcu, ako aj prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu, ako aj znalecké dokazovanie.

Z pripojenej zmluvy č. V. mal súd zistené, že danú zmluvu platne uzatvorili účastníci konania ako zmluvné strany dňa 21.02.2008, predmet ktorej bol v zmluve špecifikovaný. Dňa 28.03.2012 bol uzavretý dodatok k predmetnej zmluve, pričom bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov. Odporcovi bol odpredaný MT Samsung Galaxy Ace za kúpnu cenu 1,- Eur. (I.č. 7-9) Bolo pridelené telefónne číslo 0908 240 568.

Na základe danej zmluvy a dodatku bola vystavená faktúra:

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2012 na sumu 58,44 Eur splatnú dňa 23.04.2012.

Súdu bola predložená aj zmluva č. V. s označením zmluvných strán - navrhovateľ a odporca, a to zo dňa 10.01.2012 spolu s dodatkom zo dňa 10.01.2012, predmet ktorej bol internet na doma Exkluziv+. Dodatkom bolo odpredané zariadenie - Samsung Galaxy Tab 10.1 16GB za kúpnu cenu 1 Eur.

Odporca potvrdil uzavretie zmluvy z 21.02.2008 spolu s dodatkom, avšak namietal uzavretie zmluvy zo dňa 10.01.2012 spolu s dodatkom.

Z toho dôvodu bolo nariadené znalecké dokazovanie, výsledkom ktorého bol znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený súdom ustanoveným znalcom A., A. I. Z.. (I.č. 124 obsahu spisu)

Podľa záverov znalca podpisy na zmluve o pripojení zo dňa 21.02.2008 a na dodatku zo dňa 28.03.2012, sú pravými podpismi odporcu.

Podpisy na zmluve o pripojení zo dňa 10.01.2012 a na dodatku zo dňa 10.01.2012 s vysokou mierou pravdepodobnosti nie sú pravými podpismi odporcu.

Na základe uvedeného súd posúdil, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy navrhovateľa s odporcom dňa 10.01.2012 spolu s dodatkom.

Pokiaľ navrhovateľ navrhoval predvolanie svedka - družku, resp. manželku odporcu za účelom zistenia, či ona nepodpísala danú zmluvu s dodatkom, súd tento návrh nevykonal, nakoľko pre danú vec by vykonanie takého dôkazu bolo nevhodné a neefektívne, keďže je irelevantné, či zmluvu s dodatkom podpísala manželka, či družka odporcu, keďže zmluvnou stranou bol jednoznačne označený odporca, ktorý však zmluvu nepodpísal. A vykonávanie dokazovania, kto skutočne zmluvu podpísal, by bolo nadbytočné.

Na základe záverov znaleckého dokazovania navrhovateľ zobral návrh späť v časti sumy 548,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 548,- Eur od 27.07.2012 do zaplatenia, pričom daná suma predstavuje náhradu škody.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods.2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa súd konanie v danej časti zastavil. Odporca sa na pojednávanie, na ktorom bolo konanie v danej časti vzaté späť, nedostavil a k späťvzatiu sa nevyjadril.

Predmetom konania tak zostala suma 311,94 Eur s príslušenstvom.

Dané zmluvy obsahujú, že neoddeliteľnou súčasťou sú okrem iného aj Všeobecné podmienky a cenník služieb.

Súdu boli spolu s návrhom predložené všeobecné podmienky. (I.č.27)

Navrhovateľ zároveň predložil súdu listiny bez označenia, na ktorých je tabuľka s uvedením:

- názov akcie, typ zariadenia Samsung Galaxy Ace, akciová cena 1,- Eur a predajná cena 210,- Eur (l.č. 5)

- názov akcie, typ zariadenia MT Samsung Galaxy Tab 10.1 16GB, akciová cena 1,- Eur a predajná cena 549,- Eur (l.č. 14).

Súd sa zaoberal iba zmluvou z 21.02.2008 spolu s dodatkom zo dňa 28.03.2012, ktoré posúdil ako spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Druhú zmluvu s dodatkom zo dňa 10.01.2012 súd posúdil ako neplatnú pre absenciu podpisu odporcu, teda pre absenciu prejavu vôle odporcu a daný úkon nebol urobený v dohodnutej forme, keďže bola dohoda na písomnej forme, ale absentuje podpis odporcu.

Podľa § 40 ods.1 a 3 Občianskeho zákonníka

(1) Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

(3) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Súd poukazuje na to, že v každom prípade uzavierania zmlúv treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná práva úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu.

To však nevylučuje, aby sa navrhovateľ domáhal svojich práv, pokiaľ boli spotrebiteľom - odporcom porušené.

Ochrana spotrebiteľa totiž neznamená, že spotrebiteľ môže porušovať dohodnuté povinnosti a neplatiť za poskytnuté služby.

S poukazom na to, že je daná zvýšená zákonná ochrana spotrebiteľa, je nepochybné, že odporca svoje povinnosti neplnil a taktiež mal vedomosť o zmluvnom ujednaní, že v prípade porušenia jeho povinnosti je navrhovateľ oprávnený požadovať aj zmluvnú pokutu.

Odporca aj napriek tomu svoje povinnosti bez uvedenia riadneho dôvodu neplnila.

Je nepochybné, že Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/91/2011 bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty označená ako neprijateľná podmienka.

V dôsledku toho navrhovateľ si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ale náhradu škody.

V zmysle § 43 ods.1 zák.č. 610/2003 Z.z. zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods.2 zák.č. 610/2003 Z.z. podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 77 ods. 9 zák.č. 351/2011 Z.z. zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 44 ods.1 zák.č. 351/2011 Z.z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných

služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Súd mal z predložených listín zistené, že uzavretým dodatkom k zmluve sa odporca zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby, pričom odporcovi bolo odpredané telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu s dobou viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov.

Z predložených listín mal súd preukázané vystavenie faktúr za poskytnuté služby za jednotlivé obdobia:
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2012 na sumu 58,44 Eur splatnú dňa 23.04.2012 - z platnej zmluvy
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2012 na sumu 3,98 Eur splatnú dňa 23.04.2012 - z neplatnej zmluvy
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2012 na sumu 1,33 Eur splatnú dňa 23.04.2012 za upomienku
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.03.2012 na sumu 49,99 Eur splatnú dňa 23.03.2012 - z neplatnej zmluvy
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.03.2012 na sumu 1,33 Eur splatnú dňa 23.03.2012 za upomienku.

Súd mal preukázané, že listom označeným ako pokus o pokonávku zo dňa 12.07.2012 (l.č.19) navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy za zúčtovacie obdobie 2012/03-2012/04, a to do 26.07.2012.

V danom liste navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi aj zmluvnú pokutu/náhradu škody vo výške 757,- Eur z dôvodu porušenia zmluvných povinností.

Súd sa nezaoberal zmluvnou pokutou, keďže nebola predmetom konania.

V danom konaní navrhovateľ tvrdil, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za obdobie 2012/03-2012/04, a to v celkovej sume 102,94 Eur.

Odporca nenamietal neuhradenie faktúry, avšak namietal, že podpísal iba zmluvu s dodatkom z 28.03.2012. Zároveň uviedol, že on si žiaden internet neobjednal, ani ho od navrhovateľa nemá.

Vzhľadom k tomu, že súd posúdil zmluvu s dodatkom zo dňa 10.01.2012 za neplatné, nie je možné priznať navrhovateľovi uplatnenú sumu z danej zmluvy. Navrhovateľ zobral návrh späť iba v časti sumy 548,- Eur ako náhradu škody z neplatnej zmluvy, avšak zvyšný nárok ponechal, hoci časť zvyšného nároku tiež vychádza z predmetnej neplatnej zmluvy a dodatku, a to vo výške 49,99 Eur + 3,98 Eur, čo vyplýva z predložených faktúr, že dané sumy sú fakturované z neplatnej zmluvy.

Keďže daný nárok vyplýva z neplatnej zmluvy, nie je možné ho priznať, preto súd v tej časti žalobný návrh zamietol.

NÁHRADA ŠKODY

Čo sa týka uplatnenej sumy 209,- Eur, tento nárok navrhovateľ uplatnil titulom paušalizovanej náhrady škody, ktorá je vo výške rozdielu medzi predajnou cenou a trhovou cenou za odpredanie mobilného telefónu/zariadenia:

- zariadenie Samsung Galaxy Ace, akciová cena 1,- Eur a predajná cena 210,- Eur.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Škoda, ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovej hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Podľa § 442 Občianskeho zákonníka

(1) Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

(2) Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhradza aj nemajetková ujma v peniazoch.

(3) Škoda sa uhradza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhradza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

(4) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zodpovednostné predpoklady, medzi ktoré patrí:

- protiprávny úkon,
- vznik škody,
- príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- zavinenie.

Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky, je na navrhovateľovi.

Zavinenie je subjektívnou právnou kategóriou, pretože vyjadruje vnútorný, psychický vzťah škodcu k výsledku svojho konania. zavinenie môže spočívať vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. Forma zavinenia ovplyvňuje rozsah náhrady škody.

Predloženými listinami navrhovateľom označenými ako doklad o predajnej cene MT/zariadenia, navrhovateľ preukazoval akciovú cenu MT a predajnú cenu s DPH.

Súd poukazuje, že z ničoho nevyplýva, že dané doklady sú hodnovernými dokladmi, ide len o nejaký výtlačok navrhovateľa. Z ničoho nevyplýva, že skutočne bola taká trhová cena. Hoci v dodatkoch k jednotlivým zmluvám bolo uvedené, že odporkyňa si je vedomá, aká je výška maloobchodnej ceny, ale to neznamena, že taká uvádzaná cena skutočne aj bola.

Súd nezistil ukončenie zmluvného vzťahu.

Navrhovateľ tvrdil, že zmluvná pokuta v zmysle Dodatkov mala plniť paušalizovanú náhradu škody v prípade porušenia zmlúv, avšak odporca v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti riadne a včas neuhradza svoje záväzky. Týmto navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny za zariadenia, ktoré mu bolo odpredané. Teda odporca získal MZ za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej a zaviazal sa platiť za poskytnuté služby počas viazanosti.

Zároveň navrhovateľovi vrazil vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, akceptačný a aktivačný proces, SIM karty, avšak tieto škody si neuplatňuje.

Navrhovateľ vypočítal skutočnú škodu, ktorú mu mal odporca spôsobiť:

- akciová cena 1,- Eur a predajná cena 210,- Eur, teda škoda 209,- Eur.

Z ničoho však nevyplýva, že by navrhovateľ požadoval späť mobilné telefóny/zariadenie, ktoré odpredal odporcovi.

Pokusom o pokonávku navrhovateľ požadoval zmluvnú pokutu z dôvodu porušenia povinností - neplatenie faktúr riadne a včas.

Avšak v rámci tohto konania po vyhlásení neprijateľnej podmienky ohľadom zmluvnej pokuty rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (6Co/91/2011) navrhovateľ nepožadoval zmluvnú pokutu, ale iba náhradu škody v danej výške, ktorá je rozdielom predajnej ceny a trhovej ceny odpredaných zariadení.

Čo sa týka náhrady škody, súd má za to, že navrhovateľ ju nijako nepreukázal.

Taktiež súd poukazuje, že dodatok bol uzavretý 28.03.2012, žaloba bola podaná až dňa 21.10.2013 a z ničoho nevyplýva, že odporca bol vyzvaný na vrátenie MT. Vyzývaný bol iba na zaplatenie faktúr.

Náhradu škody si uplatnil až žalobným návrhom, ktorý však tiež nahrádza samotnú výzvu, ale v takej podobe bol odporcovi doručený až dňa 04.03.2014.

Od uzavretia zmluvy s dodatkom tak uplynuli viac ako 2 roky a predsa je prirodzené, že každým dňom klesá hodnota veci, ako je aj mobilný telefón, či iné zariadenie, a to o to viac, že je aj používaný.

Preto ak navrhovateľ požaduje náhradu škody spočívajúcu v rozdieli predajnej a trhovej ceny, žiada teda od odporcu úhradu trhovej ceny v plnej výške, ktorá bola ku dňu predaja.

V takom prípade je však náhrada v danej výške nepripustná vzhľadom na zníženie hodnoty telefónu/zariadenia.

Súd poukazuje na to, že od uzavretia zmluvy, teda od začiatku používania odpredaných zariadení ubehol určitý časový odstup.

Aj bez znaleckého dokazovania je nepochybné, že hodnota takých zariadení klesá, znižuje sa každým dňom, a to bez ohľadu na to, či sa používa alebo nie. Ak sa používa, tak o to viac sa hodnota znižuje.

Taktiež je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ požaduje náhradu škody v plnej výške zmluvnej pokuty, teda v plnej výške rozdielu predajnej a akciovej ceny, hoci zariadenie bolo odpredané dňa 28.03.2012 so záväzkom viazanosti 24 mesiacov, t.j. do 28.03.2014.

Vzhľadom na uvedené nie je možno požadovať náhradu škody vo výške hodnoty mobilného zariadenia v čase jeho odpredaja, teda v čase dňa 28.03.2012.

Navrhovateľ nepreukázal skutočnú výšku škody.

Zároveň súd poukazuje na to, že pokiaľ došlo k odpojeniu zo strany navrhovateľa, v dôsledku čoho došlo k nezotrvaní vo vzťahu počas doby viazanosti zo strany odporcu, súd toto považuje za neprijateľné v spotrebiteľskom vzťahu, v rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľ totiž bez ďalšieho podľa jeho uvedenia odpojil odporcu, bez upovedomenia, zmluvný vzťah predsa naďalej trval s odporcom. Tvrdým odpojením nedošlo ku skončeniu zmluvného vzťahu, iba k prerušeniu dodávania služieb, a to zo strany navrhovateľa.

Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú alebo znamenali, že právo (nárok) žalobcu nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre jeho súdne uplatnenie. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme.

Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods.1 O.s.p.

Podľa § 120 ods.1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti.

Dôkazné bremeno síce postihuje účastníka konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam, ktorý sa spája s tým, že napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom skutkový stav zostane neobjasnený. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané.

V zmysle § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal ani samotný vznik škody a ani výšku skutočnej škody, ani príčinnú súvislosť.

Navrhovateľ požaduje náhradu škody bez ohľadu na uvedené, ako aj bez ohľadu na to, že zariadenie bolo používané, napriek tomu navrhovateľ žiada škodu vo výške rozdielu kúpnej a predajnej ceny, čím by odporca zaplatil celú predajnú cenu zariadenia „starého“ niekoľko mesiacov MT, pričom náhradu

škody žiada vo výške zmluvnej pokuty, čo je vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ohľadom zmluvnej pokuty zo strany navrhovateľa v tomto konaní za účelové a v rozpore s dobrými mravmi, dokonca to možno považovať za obchádzanie súdneho rozhodnutia, keďže zmluvná pokuta je neprijateľnou podmienkou, tak v danej výške si to navrhovateľ prekvalifikoval na náhradu škody, ktorú však ničím relevantným nepreukázal.

S poukazom na uvedené súd nepriznal navrhovateľovi sumu 209,- Eur, a v tej časti žalobný návrh tiež zamietol, keďže s poukazom na uvedené skutočnosti nebol preukázaný vznik škody, ako ani výška, ani príčinná súvislosť. Teda neboli splnené žiadne predpoklady pre náhradu škody.

UPOMIENKY

Súd mal preukázané vystavenie

- faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2012 na sumu 1,33 Eur splatnú dňa 23.04.2012 za upomienku
- faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.03.2012 na sumu 1,33 Eur splatnú dňa 23.03.2012 za upomienku.

Súd však nemal preukázanú žiadnu upomienku, a to ani jej vystavenie, ani jej doručenie.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ ničím nepreukázal opodstatnenosť fakturovanej sumy 2x 1,33 Eur za 2 upomienky, t.j. 2,66 Eur, teda nepreukázal ich zaslanie, ako ani samotnú realizáciu upomienok, ako ani opodstatnenosť danej výšky, teda prečo práve 1,33 Eur za upomienku, súd aj v tejto časti žalobný návrh zamietol.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd priznal navrhovateľovi iba sumu za poskytnuté služby na základe platnej zmluvy s dodatkom zo dňa 28.03.2012 vo výške 58,44 Eur.

Navrhovateľ si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8,75 % od 27.07.2012, teda od nasledujúceho dňa po dátume určenom na zaplatenie dlžnej sumy v pokuse o pokonávku.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca bol v omeškaní so splatením predmetných vyššie uvedených faktúr za služby, nakoľko ich neuhradil riadne a včas, teda v lehote ich splatnosti.

Vzhľadom na to, že odporca si svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu nesplnil, dostal sa do omeškania ako dlžník s platením svojho peňažného záväzku. Týmto vzniklo navrhovateľovi právo na úroky z omeškania. Súd preto uznal úrok požadovaný navrhovateľom vo výške 8,75 % ročne v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to od 27.07.2012, teda tak, ako si navrhovateľ uplatnil, hoci odporca sa dostal do omeškania už pred týmto dátumom, a to nasledujúcim dňom po splatnosti priznanej faktúry.

Výšku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu súd nedokazoval v zmysle § 121 O.s.p.

Úroky z omeškania súd priznal iba z priznanej sumy, preto vo zvyšnej časti, t.j. v časti nepriznaných úrokov z omeškania, súd žalobný návrh zamietol.

Teda vzhľadom k tomu, že súd nepriznal navrhovateľovi sumu vo výške 253,50 Eur - za náhradu škody, za upomienky a za fakturované sumy z neplatnej zmluvy, súd z danej sumy nepriznal ani úroky z omeškania z danej sumy a v tej časti zamietol.

Teda súd zamietol žalobný návrh o zaplatenie sumy 253,50 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 253,50 Eur od 27.07.2012 do zaplatenia.

V časti o zaplatenie sumy 548,- Eur s úrokmi z omeškania súd konania zastavil na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa.

Vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žalobou uplatnenej pohľadávky, na základe čoho súd návrhu navrhovateľa vyhovel v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti, keďže navrhovateľ si uplatnil svoj nárok titulom 2 zmlúv s dodatkami, avšak súd posúdil zmluvu s dodatkom z 10.01.2012 za neplatnú, preto sumu uplatnenú z danej zmluvy nepriznal. Zároveň nepriznal náhradu škody z dôvodu nepreukázania všetkých podmienok pre daný nárok, ako ani poplatky za upomienky, ktoré taktiež neboli preukázané.

Zároveň je potrebné uviesť, že do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, avšak svoje podanie predložil elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, preto bol vyzvaný na doplnenie riadne podania s tým, že v opačnom prípade nebude súd na dané podanie prihliadať. Keďže podanie nedoplnil, sú s ním nekonal ako s vedľajším účastníkom na strane odporcu, ku ktorému nedal odporca ani súhlas.

Podľa § 146 ods. 2 prvá a druhá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd poznamenáva, že späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon navrhovateľa, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho uplatneného návrhu celkom, alebo v určitej časti, nemá záujem a že je uzročený s tým, že o jeho návrhu nebude v tomto rozsahu súdom meritórne rozhodnuté. Zákon neukladá povinnosť zdôvodniť späťvzatie návrhu na začatie konania, avšak dôvody späťvzatia sú významné pre rozhodnutie o náhrade trov konania podľa ust. § 146 O.s.p..

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej.

Zastavenie konania o návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie 548,- eur s príslušenstvom v danej veci zavinil navrhovateľ, keďže navrhovateľ zobral v tejto časti späť vzhľadom na výsledky znaleckého posudku, odporcovi by tak prináležala náhrada trov konania voči navrhovateľovi v uvedenej časti konania.

Vzhľadom na výsledok konania vo veci samej (súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 58,44 eur s príslušenstvom, vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol) súd rozhodol o trovách konania s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom na čiastočné zastavenie konania (procesné zavinenie na strane navrhovateľa), ako aj s poukazom na to, že v časti súd žalobnému návrhu navrhovateľa vyhovel a v časti tento zamietol, mal

odporca väčší úspech v konaní a teda by mu prináležala náhrada trov konania. Nakoľko si však odporca náhradu trov konania neuplatnil a žiadne mu doteraz ani nevznikli, súd rozhodol o náhrade trov konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Podľa § 151 ods. 6 O.s.p. o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

V danej prejednávanej veci bolo uznesením č.k. 18C/344/2013-151 zo dňa 26.10.2015 priznané znalečné znalcovi v sume 577,68 eur z rozpočtových prostriedkov súdu. Spolu trovy štátu predstavujú sumu 577,68 eur.

S poukazom na výsledok konania vo veci samej súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania štátu a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd nezistil u navrhovateľa splnenie podmienok na oslobodenie od súdnych poplatkov. Navrhovateľ je právnická osoba, vykazuje hospodárske výsledky, ide o skutočnosť všeobecne známu, navrhovateľ bol aj v konaní zastúpený právnym zástupcom. Pokiaľ účastník konania je schopný plniť povinnosť vo vzťahu k právnemu zástupcovi - hradiť odmenu za zastupovanie v zásade musí byť spôsobilý plniť túto (finančnú) povinnosť aj vo vzťahu k štátu.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline, ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods.1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods.2 O.s.p. ustanovenie § 205a ods.1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).